

[Miljøministeren]

sig positivt over for at medvirke ved gennemførelsen af denne undersøgelse.

Der har i den offentlige debat været sat mange spørgsmålstejn ved myndighedernes behandling af Cheminovas virksomhed ved Harboør. Jeg har derfor fundet det rigtigt at iværksætte en samlet gennemgang af myndighedernes behandling af sager om virksomhedens miljømæssige forhold.

Det er tanken, at gennemgangen skal omfatte alt foreliggende materiale om de miljømæssige forhold ved etablering og drift af Cheminovas nuværende og tidligere virksomhed ved Harboør, herunder virksomhedens affaldsdepoter. Jeg forventer, at denne gennemgang kan være afsluttet om ca. 2 måneder. Jeg vil så på grundlag af gennemgangen give folketingets miljø- og planlægningsudvalg en samlet orientering om myndighedsbehandlingen. Jeg vil samtidig offentliggøre denne orientering, således at alt relevant materiale kan komme til offentlighedens kundskab.

Ballerup kommune foretog i september 1977 en række undersøgelser af forholdene på Cheminovas tidligere grund i Måløv. En teknikergruppe nedsat af kommunen konkluderede i januar 1980, at der var sket væsentlige nedgravninger af kemikalieaffald i tromler på fabriksejendommen. Medens problemerne ved Harboør hovedsagelig består i den forureningspåvirkning, der kan være sket, af havet, så er der i Måløv tale om beskyttelse af vandindvindingsinteresser.

Efter en række undersøgelser, der blev foretaget af Københavns vandforsyning i den første del af 1980, standsede Københavns vandforsyning i august 1980 indvinding af drikkevand fra det område, der ligger tættest ved fabriksejendommen. Det er hovedstadsrådet, der efter miljøbeskyttelsesloven har til opgave at sikre, at vandindvindingsinteresser beskyttes, og jeg er bekendt med, at hovedstadsrådet for tiden overvejer, hvilke yderligere foranstaltninger der skal iværksættes på fabriksejendommen.

Med regeringens beslutning om fjernelse af depoterne i Harboør er der taget et effektivt skridt til at løse de akutte forureningsproblemer ved Harboør. Jeg mener også, at der ved de igangværende og kommende undersøgelser, som nu er lagt i ganske faste rammer under miljøstyrelsens tilsyn, er skabt forudsætning for, at miljøproblemerne om-

kring Cheminova kan finde en tilfredsstillende og forsvarlig løsning.

Der findes depoter med kemikalierester andre steder i landet, og det er naturligt at spørge: hvad kan der gøres ved dem? Til dette kan jeg oplyse, at jeg i juni 1980 har anmodet miljøstyrelsen om at iværksætte en landsomfattende undersøgelse af affaldsdepoter. Undersøgelsen forventes afsluttet omkring årsskiftet 1981-82. Når undersøgelsen er afsluttet, vil jeg på grundlag af en indstilling fra miljøstyrelsen tage stilling til undersøgelsens resultater, og hvad der skal ske med de forskellige depoter.

Cheminovasagen og de andre sager, der inddrages i den offentlige debat, har deres rod i den tid, hvor det offentlige tilsyn og kontrol med forureningsbekæmpelse var langt mindre end i dag. Det er derfor vigtigt at understrege for mig, at der siden 1976 har eksisteret regler om aflevering af kemikalieaffald til Kommunekemi til endelig bortskaffelse. Der skulle således ikke i dag kunne opstå situationer, hvor virksomheder nedgraver kemikalieaffald på samme måde, som det er tilfældet i Cheminovasagen.

Sagen har givet anledning til en drøftelse af den kemiske industris forhold. Efter international målestok har vi ikke her i landet nogen stor kemisk industri, men der er dog tale om en erhvervsgren, som i 1980 producerede for ca. 11 mia kr. - heraf blev eksportet for ca. 7 mia kr. Der er i alt beskæftiget ca. 25.000 mennesker. Det er en industri, som samfundet ud fra både beskæftigelses- og valutamæssige synspunkter har interesse i at bevare.

Lad mig imidlertid understrege, at denne industri har en sådan karakter, at myndighederne bør have en stærk kontrol og et effektivt tilsyn med dens produktion og med de miljømæssige problemer, som denne produktion rejser. Det er den linje, folketinget tilsluttede sig, da man vedtog loven om kemiske stoffer og produkter, og det er den linje, regeringen fortsat vil følge. Det er mit indtryk, at den kemiske industri og dens medarbejdere har et ønske om og en vilje til at gå sammen med myndighederne for at sikre, at der kan herske fuld tryghed om den kemiske industris produktion, både for den industris medarbejdere og for det omgivende miljø.

Margrete Auken (SF):